

Księga Hioba

Rozdział 3

1. Potym Job otworzył usta swe i złorzeczył dniowi swemu, 2. i mówił: 3. Niech zginie dzień, któremu się urodził, i noc, w którą rzeczono: Począł się człowiek. 4. Dzień on niech się obróci w ciemności, niech się o nim nie pyta Bóg z wysoka i niech nie będzie oświecon światłością! 5. Niech go zaćmią ciemności i cień śmierci, niech go osiedzie mrok a niech będzie ogarnion gorzkością. 6. Noc onę ciemny wichor niech osiedzie, niech nie idzie w liczbę dni rocznych i niech nie będzie policzona w miesiącach. 7. Noc ona niech będzie opuszczała ani chwały godna. 8. Niech jej złorzeczą, którzy złorzeczą dniowi, którzy są gotowi wzruszyć Lewiatana. 9. Niech się zaćmią gwiazdy mrokiem jej, niechaj czeka światła, a nie ogląda, ani weszcza wstawającej zorze: 10. iż nie zawarła drzwi żywota, który mię nosił, ani odjęła złego od oczu moich. 11. Czemum w żywocie nie umarł? Wyszedszy z żywota, wnet nie zginął? 12. Przecz przyjęty na kolana? Czemu karmiony piersiami? 13. Teraz bowiem śpiąc milczałbym i odpoczywałbym snem moim 14. z królmi i radami ziemie, którzy sobie budują pustynie, 15. albo z książętami, którzy mają złoto, i napełniają domy swe srebrem; 16. albo jako martwy płód skryty nie byłbych, albo którzy poczęci nie oglądali światłości. 17. Tam niebożnicy przestali od trwogi i tam odpoczynęli spracowani siłą. 18. I niegdy społem związani bez przykrości, nie usłyszeli głosu wyciągacza. 19. Mały i wielki tam są i niewolnik wolen od pana swego. 20. Przecz nędznemu dana jest światłość, a żywot tym, którzy są w gorzkości dusze? 21. którzy czekają śmierci, a nie przychodzi: jako wykopywający skarb, 22. i bardzo się weselą, gdy najdą grób; 23. mężowi, którego droga skryta jest i ogarnął go Bóg ciemnościami. 24. Pierwej niżli jem, wzdycham, a jako wzbierające wody, tak ryczenie moje. 25. Bo strach, któremu się lękał, przyszedł na mię, a czemu się obawiał, przydało się. 26. Azam mimo się nie puszczał? Zażem nie milczał? Zażem nie był spokojny? A przyszło na mię zagniewanie.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.